

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 29 април 2021 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Борис Велчев

Членове: Георги Ангелов	Филип Димитров
Анастас Анастасов	Надежда Джелепова
Гроздан Илиев	Павлина Панова
Мариана Карагъзова-Финкова	Атанас Семов
Константин Пенчев	Красимир Влахов

при участието на секретар-протоколита Милена Петрова разгледа в закрито заседание на 29 април 2021 г. конституционно дело № 8/2021 г., докладвано от съдия Константин Пенчев.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Конституцията на Република България (Конституцията) във фазата по допустимост на искането по реда на чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд (ЗКС).

Делото е образувано на 26.04.2021 г. по искане на 60 народни представители за установяване на противоконституционност на Решение на Народното събрание от 22 април 2021 г. за налагане на мораториум върху определени действия на държавните органи (обн., ДВ, бр. 34 от 23.04.2021 г.), както и за задължително тълкуване на чл. 86 във връзка с чл. 84 и чл. 85, във връзка с чл. 111, ал. 3, във връзка с чл. 4, ал. 1 и чл. 8 от Конституцията на Република България по въпроса: „Допустимо ли е с

решение на Народното събрание временно да се спира изпълнението на установени от Конституцията и развити в законите правомощия на президента, изпълнителната власт, включително и когато Министерският съвет изпълнява функциите си в условията на чл. 111, ал. 3 от Конституцията, други държавни органи, установени от основния ни закон и съдебната власт?”.

В искането се поддържа, че с оспореното Решение за налагане на мораториум върху определени действия на държавните органи на практика е блокирано цялостното управление на държавата, създава се нестабилност и несигурност, които са абсолютно несъвместими с принципа на правовата държава по смисъла на чл. 4, ал. 1 от Конституцията. Твърди се също, че с налагането на мораториум върху назначенията на лица, заемащи висши публични длъжности, и на служители в държавната администрация в нарушение на принципа, предвиден изрично в чл. 116, ал. 2 от Конституцията, с акт на Народното събрание, различен от закон, се засяга възникването на служебните и трудовите правоотношения в държавната администрация. Според вносителя по аналогичен начин се поставя въпросът с мораториума върху възлагането на концесии и определянето на концесионни възнаграждения и върху предоставяне на разрешения за търсене и проучване или за проучване на подземни богатства, доколкото отново с решение, а не със закон, Народното събрание се намесва в тази дейност, като на практика я забранява за неопределен период от време. По този начин според народните представители с атакуваното решение не само се отнемат нормативно установени правомощия на държавните органи, но се ограничава правото на труд и стопанската дейност.

Вносителят иска също така задължително тълкуване на чл. 86 във връзка с чл. 84 и чл. 85, във връзка с чл. 111, ал. 3, във връзка с чл. 4, ал. 1 и чл. 8 от Конституцията на Република България по въпроса: „Допустимо ли е с решение на Народното събрание временно да се спира изпълнението

на установени от Конституцията и развити в законите правомощия на президента, изпълнителната власт, включително и когато Министерският съвет изпълнява функциите си в условията на чл. 111, ал. 3 от Конституцията, други държавни органи, установени от основния ни закон и съдебната власт?”. Необходимостта от задължително тълкуване на конституционните разпоредби се обосновава с парламентарната практика, по съображения за целесъобразност, с решение на Народното събрание временно да се спира изпълнението на предоставени от Конституцията и развити в законите правомощия на установени в основния закон държавни органи, които се намират извън законодателната власт. Вносителят мотивира правния интерес от тълкуването и като посочва, че „по възможността Народното събрание да ограничава, макар и временно, правомощия на установени в основния закон други органи на власт е възникнал междуинституционален спор“. Според вносителя фактът на приемане на оспореното по настоящото дело Решение за налагане на мораториум върху определени действия на държавните органи свидетелства, че спорът не е решен и понастоящем. В обстоятелствената част на искането е изразена и позицията на сезирация субект по поставения тълкувателен въпрос и в подкрепа са изложени съответните съображения и са приведени доводи.

Конституционният съд, за да се произнесе по допустимостта на искането, съобрази следното:

Искането е направено от субект, който е оправомощен да сезира Конституционния съд съгласно чл. 150, ал. 1, изречение първо от Конституцията и има за предмет задължително тълкуване на конституционни разпоредби и установяване на противоконституционност на решение на Народното събрание, които са правомощия на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1 т. 1 и т. 2 от Основния закон.

По поставения тълкувателен въпрос е изразено становище от вносителя и са изложени съображения, обосноваващи необходимостта от тълкуване на посочените в искането конституционни разпоредби.

По искането за установяване на противоконституционност на Решение на Народното събрание от 22 април 2021 г. за налагане на мораториум върху определени действия на държавните органи, Конституционният съд не се е произнасял с решение или определение за неговата недопустимост, поради което не е налице отрицателната процесуална предпоставка по чл. 21, ал. 6 ЗКС.

Съдът не се е произнасял и с решение или с определение за недопустимост по предходно искане за абстрактно тълкуване на чл. 86 във връзка с чл. 84 и чл. 85, във връзка с чл. 111, ал. 3, във връзка с чл. 4, ал. 1 и чл. 8 от Конституцията в контекста на поставения от вносителя тълкувателен въпрос.

Искането е съобразено с изискуемите от чл. 17, ал. 1 и 2 от Закона за Конституционен съд и чл. 18, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (ПОДКС) форма и реквизити.

Предвид изложеното, Конституционният съд намира, че искането следва да бъде допуснато за разглеждане по същество.

С оглед предмета на направеното искане Конституционният съд приема, че като заинтересовани институции по делото на основание чл. 20а, ал. 1 ПОДКС следва да конституира: Народното събрание, президента на Република България, Министерския съвет, Висшия съдебен съвет, Върховния касационен съд, Върховния административен съд, главния прокурор.

На основание чл. 20а, ал. 3 ПОДКС, следва да бъдат поканени да дадат писмено правно мнение по предмета на делото следните изтъкнати специалисти от науката и практиката: проф. д.ю.н. Димитър Радев, проф. д-р Даниел Вълчев, проф. д-р Екатерина Михайлова, проф. д-р Емилия Друмева, проф. д-р Пенчо Пенев, проф. д-р Пламен Киров, проф. д-р

Снежана Начева, проф. д-р Янаки Стоилов, доц. д-р Зорница Йорданова,
доц. д-р Мартин Белов и доц. д-р Наталия Киселова

По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 1 и т. 2
от Конституцията и чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд,
Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

1. Допуска за разглеждане по същество искането на 60 народни
представители за установяване на противоконституционност на Решение
на Народното събрание от 22 април 2021 г. за налагане на мораториум
върху определени действия на държавните органи (обн., ДВ, бр. 34 от
23.04.2021 г.).

2. Допуска за разглеждане по същество искането на 60 народни
представители за даване на задължително тълкуване на чл. 86 във връзка с
чл. 84 и чл. 85, във връзка с чл. 111, ал. 3, във връзка с чл. 4, ал. 1 и чл. 8 от
Конституцията на Република България, във връзка със следното
тълкувателно питане: „Допустимо ли е с решение на Народното събрание
временно да се спира изпълнението на установени от Конституцията и
развити в законите правомощия на президента, изпълнителната власт,
включително и когато Министерският съвет изпълнява функциите си в
условията на чл. 111, ал. 3 от Конституцията, други държавни органи,
установени от основния ни закон и съдебната власт?“.

Конституира като заинтересовани институции по делото: Народното
събрание, президента на Република България, Министерския съвет,
Висшия съдебен съвет, Върховния касационен съд, Върховния
административен съд, главния прокурор, на които да се изпратят преписи
от искането и от определението, като им се предостави едномесечен срок
от уведомяването да представят писмени становища по предмета на
делото.

Отправля покана до: проф. д.ю.н. Димитър Радев, проф. д-р Даниел Вълчев, проф. д-р Екатерина Михайлова, проф. д-р Емилия Друмева, проф. д-р Пенчо Пенев, проф. д-р Пламен Киров, проф. д-р Снежана Начева, проф. д-р Янаки Стоилов, доц. д-р Зорница Йорданова, доц. д-р Мартин Белов и доц. д-р Наталия Киселова, да дадат писмено правно мнение по предмета на делото в указания по-горе срок като им се изпратят преписи от направеното искане и от настоящото определение.

Препис от определението да се изпрати на вносителя на искането, който в същия срок може да изложи допълнителни съображения.

Председател:

Членове: